

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

at man med Hensyn til rationerede Varer mere og mere skulde komme ind paa, at Varen følger Mærkerne. Jeg har lovet, at vi fortsat skal gøre en Indsats for dette. Hvor langt vi kan komme ad den Vej, tør jeg ikke her sige, men Linien, som er lagt og er blevet lagt for en Del Maaneder siden, og som jeg nu forstaar ogsaa ærede Medlemmer her anser for den rigtige, vil blive yderligere fulgt. Men der er forskellige Ting, som der maa tages Hensyn til i det praktiske Liv. Det er ikke saa let med et Pennestrøg at sige: saadan og saadan skal det gaa til.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte, at dette var en Lovgivning, hvorved man gav Haands- og Halsret over hele Erhvervslivet til den til enhver Tid under Lovens Løbetid siddende Minister. Det er fuldstændig rigtigt; men i et parlamentarisk styret Land vilde en Handelsminister, der optraadte som Diktator uden Føling med Befolkningen, uden Føling med Erhvervslivet og Forbrugerne, vel nok hurtigt komme til at tage sit gode Tøj og gaa.

Det ærede Medlem rettede en direkte Forespørgsel til mig angaaende Petroleumstildelingerne, idet han spurgte: Er det tilladt at udlevere Petroleum til Madlavning, naar de paagældende intet Brændsel har, og det ærede Medlem var inde paa, at Købstæder og bymæssigt bebyggede Dele af Landet har en Præferencstilling — som de for øvrigt har haft under hele Krigen og nu i Efterkrigstiden —, nemlig derved, at der i disse kan udleveres et lille Kvantum af det sparsomme udenlandske Brændsel i Modsætning til, hvad der gælder uden for disse Distrikter. Nu er jeg ikke inde i alle Administrationens Enkeltheder, det ved jeg, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fuldt ud forstaar, men saaledes er det praktiseret. Ordningen er i sin Tid indført som Følge af, at man regnede med, at Beboerne uden for disse Distrikter er noget nærmere ved Tørvemoserne, Brunkulslejerne og Skovene, men det er rigtigt, at der er lidt Ulighed her. Saa satte denne voldsomme Frost ind, og mange havde ikke Brændsel. Der fryses i Dag over hele Landet; vi faar Telegrammer fra mange Steder i Landet om, at nu har man intet Brændsel. Vi har prøvet paa at træffe en Ordning med Udlevering af lidt Nødbændsel; den skal selvfølgelig administreres af Kommunalbestyrelserne — det er navnlig her i denne store By og i andre større Byer —, men vi har angivet Hovedretningslinierne, og vi har ogsaa givet Tilladelse til, at der i Nødsfald kan udleveres en lille Smule Petroleum. Det er ikke en Vare,

vi har saa overdrevent meget af, men jeg mener personligt, at i en Nødssituation som den nuværende maa man gribe til de Midler, der er at gribe til.

Det er slet ikke saa overdrevent moralsomt, at vi ekstraordinært skal bruge en Del Penge til Petroleum og udenlandske Kul til Privatforbrug, Varer, der skulde have været anvendt paa anden Maade; de Beløb i fremmed Valuta, som vi skal bruge til Indkøb af disse Varer, kan ikke undgaa at genere vor Valutabalace. Men det har været saadan hidtil, at der kunde faas lidt Petroleum til Husholdninger, hvor der ikke var Komfur. Jeg maa ogsaa indrømme, at jeg har haft Besøg af en Sogneraadsformand, der sagde: De vil vel ikke have, at jeg skal sige til mine Folk derhjemme, at de skal bruge Forhammeren til at slaa Komfuret i Stykker, saa de kan faa Ret til Petroleum. Men saadan er Forholdet ikke; Sogneraadsformanden har ikke suveræn Ret til at udlevere Petroleum, men skal spørge Fordelingskontoret, og hvis han gør det, tror jeg, han faar et imødekommende Svar. Centraladministrationen og Varedirektoratet kan ikke ordne alle Enkeltheder; derfor er nogle Afgørelser lagt ud til Kommunerne efter Retningslinierne i de Cirkulærer, vi har udstedt. Men jeg vil tro, at denne Sogneraadsformand, naar han eller Sogneraadet har konstateret, at der overhovedet intet Brændsel er af nogen Art hos en Beboer, gennem Fordelingskontoret vil kunne faa udleveret lidt Petroleum. Men vi ved, at der er brodne Kar i alle Lande, og da vi skal økonomisere med denne Vare, skal den uddeles med megen Varsomhed, saa den ikke kommer ud til de forkerte. Jeg haaber ved dette Svar, som jeg mener er nogenlunde fyldestgørende paa nærværende Tidspunkt, at have givet Udtryk for, at det er Ministeriets og min Mening, at i en saadan Nødssituation maa der være Baggrund for, at ogsaa Folk uden for de bymæssigt bebyggede Dele af Landet kan faa en lille Smule Petroleum.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen hævdede, at jeg i den Tid, hvor jeg sad paa Oppositionsbanken over for den daværende Regering, var en stor Revser af Varedirektoratet og dets Administration. Jeg er ikke ganske uenig med det ærede Medlem i, at jeg mange Gange har kritiseret Varedirektoratet; det gør jeg for øvrigt den Dag i Dag, og det er ikke saa overdrevent vanskeligt at kritisere. Men een Ting er aldeles sikker, nemlig at jeg mange Gange fra denne Talerstol har rost Administrationens Embedsmænd for det dygtige Arbejde, de udfører. De har en saa umaadelig vanskelig Opgave, at det